

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-1 У. 13717/10 (2009)
..... године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија Јелене Ивановић, председника већа, Невене Милојчић и Руже Урошевић чланова већа, са судијским помоћником Еленом Петровић, записничарем, у управном спору по тужби тужиоца “Н. В. С. Л.” S. E. R. S. I. P. S. J. P., К., кога заступа пуномоћник П. М. регистровани заступник за интелектуалну својину из Б., и пуномоћник Н. М. адвокат из Б.,, против решења туженог Завода за интелектуалну својину Б.5 број одгодине у предмету признавања жига, у нејавној седници већа одржаној данагодине донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА** и **ПОНИШТАВА** решење Завода за интелектуалну својину број одгодине.

Образложење

Оспореним решењем одбијен је захтев тужиоца за признање жига по пријави број коју је дана.....године поднео тужилац.

У тужби поднетој Врховном суду Србије данагодине и заведеној у том суду под У.8669/09 којом спори законитост решења туженог, тужилац наводи да је на резултат испитивања одгодине благовремено уложио одговоргодине којим је у потпуности оспорио наводе туженог из овог резултата, јер не постоји

сличност између знака пријаве са супротстављеним жигом... (графичко решење) на коју се тужени у резултату испитивања позвао. Данагодине тужилац је достави и допуну одговора на резултат испитивања у коме је приложио доказе о регистрацији овог жига у Ау., М., К. и С. Без обзира на то, тужени је донео оспорено решење при чему је погрешно применио члан 5. Закона о жиговима. Графичка решења из жига у пријави и супротстављеног жига се у довољној мери разликују због чега не може да се створи забуна у промету и доведу учесници у промету у заблуду. Погрешно је примењен члан 27. став 6. Закона о жиговима. У резултату испитивања тужени наводи да се предметном знаку не може признати заштита ни за класу с обзиром да је реч о услугама које су уско повезане са производима наведеним у класи Ничанске класификације, што значи да је тужени проширио основ одбијања, а да тужиоцу није дао могућност да се на ту околност изјасни. Тужени је био у обавези да донесе решење о делимичном усвајању. Није ценио доказе које је тужилац доставио у допуну одговора на резултат испитивања одгодине. Учињена је повреда правила поступања из члана 125. до 127., члана 192. став 1. и члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку. Сматра да је закон погрешно примењен на његову штету па је предложио да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу, тужени је остао при разлозима из оспореног решења и предложио да суд тужбу као неосновану одбије.

Управном суду су дана 01.01.2010.године на основу члана 89. и члана 90. став 1. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС" 116/08 и 104/09), уступљени предмети Врховног суда Србије и окружних судова у којима до 31.12.2009.године није донета коначна одлука а за које је надлежан Управни суд на основу члана 29. став 1. истог закона.

Након оцена навода тужбе, одговора на тужбу као и свих списа ове управне ствари поступајући на основу одредбе члана 77. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09) по правилима поступка прописаним одредбама Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ" 46/96), Управни суд је нашао:

-Тужба је основана.

Из списа произилази да је тужилац данагодине поднео захтев за признање жига у коме је под тачком 8. заокружио бројеве ... и као бројеве класа производа и услуга

према Ничанској класификацији. У резултату испитивања одгодине тужени наводи да је испитивао услове за признање жига па је утврдио сличност пријављеног знака са жигом другог лица који се односи на исту врсту робе. Тужени у наведеном резултату испитивања наводи да супротстављени жиг, који је пријављен, између осталог у класи за битно сличне производе као и предметни знак, садржи графичко решење слично графичком решењу пријављеног знака. Међутим, у резултату испитивања тужени не даје разлоге о томе зашто не може да призна заштиту за класу ..., а у оспореном решењу такве разлоге даје и наводи да заштиту не може да призна за класу с обзиром да је реч о услугама које су уско повезане са производима наведеним у класи Ничанске класификације роба и услуга. Такође, тужени у оспореном решењу не даје разлоге о томе због чега није ценио наводе допуне одговора на резултат испитивања.

Одредбом члана 27. став 1. Закона о жиговима (“Службени лист СЦГ” 61/2004, 7/2005) прописано је да ако утврди да пријава не испуњава услове за признање жига, надлежни орган ће писмено обавестити подносиоца пријаве о разлозима због којих се жиг не може признати и позваће га да се у року који надлежни орган одреди изјасни о тим разлозима.

У конкретном случају, тужени у резултату испитивања само наводи да је испитујући услове за признање жига по пријави за робу у класи ... и ..., нашао да се не може пружити заштита овом жигу, али је у оспореном решењу дао разлоге и за класу чиме је проширио основ одбијања о коме тужилац није имао прилику да се изјасни, јер тај основ одбијања није наведен у резултату испитивања. Због тога се основано тужбом наводи да су учињене повреде правила поступања прописане чланом 27. став 1. Закона о жиговима.

Такође, основано се тужбом наводи да су нејасни разлози оспореног решења у погледу примене члана 5. став 1. тачка 2. и члана 5. став 1. тачка 9. Закона о жиговима, јер је одредбом члана 5. став 1. тачка 2. овог закона прописано да се жигом не може заштитити знак који по свом укупном изгледу није подобан за разликовање робе, односно услуга у промету, док је тачком 9. прописано да се жигом не може заштити знак који је сличан заштићеном знаку другог лица за исту или сличну врсту робе, односно услуга, ако та сличност може да створи забуну у промету и доведе у заблуду учеснике у промету. Ово значи да се подобност везује за немогућност разликовања робе односно услуга у промету по укупном изгледу знака, а потпуно је другачија ситуација када је знак сличан заштићеном знаку другог лица за исту

или сличну врсту робе, односно услуга, ако та сличност може да створи забуну у промету и доведе у заблуду учеснике у промету. Из наведеног произлази да се у примени члана 5. став 1. тачка 9. цитираног Закона мора ценити сличност са другим заштићеним знаком другог лица, а не подобност. Како је тужени у образложењу оспореног решења навео да предметном знаку не признаје право на заштиту жигом због тога што није подобан према члану 5. став 1. тачка 9. цитираног Закона, дао је нејасне разлоге, чиме је учинио повреду правила поступања из члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку (“Службени лист СРЈ” 33/97 и 31/01).

Имајући све напред наведено у виду Управни суд је нашао да је закон погрешно примењен на штету тужиоца, па ће у поновном поступку тужени да отклони повреду правила поступања на које му је указано овом пресудом и да донесе правилну и на закону засновану одлуку при чему ће имати у виду да су правно схватање и примедбе суда обавезни за тужени орган у смислу члана 61. Закона о управним споровима (“Службени лист СРЈ” 46/96).

Управни суд је применом члана 38. став 2. у вези члана 41. став 2. ЗУС-а, тужбу уважио, поништио оспорено решење и одлучио као у диспозитиву.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 04.08.2011. године, I-1 У. 13717/10 (2009)

Записничар
Елена Петровић, с.р.

Председник већа-судија
Јелена Ивановић, с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

НМ